

Dolazak drugog Sunca u naš sustav i predstojeće kataklizme

Na žalost, ovako su nas Amerikanci "preparirali", odmah s početka 1950-ih -- dobro se sjećam njihove humanitarne pomoći tada (riblje ulje u plastičnim crvenim i žutim bobicama i žuti sir s prodornim mirisom u velikim limenkama), ali i paralelne invazije crtanih filmova (karikiranje čovjeka!), kaubojskih i ostalih filmova s nasiljem, naučnih "otkrića", tj. poplave ovakvih knjiga iz bogatog arsenala američke potkulture... prema čemu sirota slavenska duša, zaglavljena još u svojim osjećanjima i emocijama, ne zna kako da se postavi.

Nikakvo Drugo Sunce neće "ući u naš sustav" -- to "drugo sunce" može biti samo nezakoniti princ ovoga svijeta: Ahriman ili Antihrist, čija je aktivnost svakim danom sve vidljivija i sve opipljivija kroz ono što nam kao politika/ekonomija/kultura, tj. shvatanje života, dolazi iz Amerike! Jer je pravo Sunce, koje je obasjalo našu Zemlju prije 2.000 godina, Hristovo Sunce, kada se On sjedinio -- u Misteriju na Golgoti -- sa jednim ljudskim tijelom (Isusom iz Nazareta), na taj način i sa cijelim čovječanstvom.

Planeta Zemlja je sada potpuno prožeta Hristovom snagom -- svaka biljka, svaki potok, svaki kamen... (što senzibilni ljudi, posebno planinari i alpinisti, mogu uočiti u svojim susretima sa npr. svijetom visokih planina), ali je ona istovremeno i sjedište (u svome središtu, gdje je skriven i misterij zlata) demonskih snaga Antihrista. Središte Zemlje, kao i gornjih sedam slojeva uopšte nisu materijalne prirode -- tek je površina Zemlje, nekoliko desetina km u dubinu zgusnuta materija.

Zemlja nije središte zla, kako kaže autor knjige -- ona je sada sjedište najviših božanskih, duhovnih, snaga Svetog Trojstva, ali zbog bazičnog binarnog zakona (dvojnosti) fizičkog univerzuma ona mora biti (privremeno) sjedište i snaga opozicije: kosmička opozicija Hristu jeste Sorat ili zvijer sa dva roga, koji koristi trojstvo odmetnutih hijerarhijskih bića od Hristovog predvodništva: Lucifera (pali Anđeli), Ahrimana (pali Arhandđeli), Asure (pali Arhaji) za borbu protiv čovječanstva pohrišćanske (naše) ere.

Zemlja ne samo da je središte planetarnog sistema, već je i središte cjelokupnog kosmosa! Cijeli (fizički) univerzum stvoren je zbog čovjeka, da bi se čovjek razvijao: od svoga djetinjstva, preko adolescencije, do zrelosti. I to, u slobodi! Fizički kosmos (prividno nenaseljen) jeste upravo arena, igralište u kojoj će čovjek uvježbavati svoju slobodu, sve je više oduhovljavajući, tj. prožimajući moralom.

Ovo su još u srednjem vijeku ljudi znali, ali je morao nastupiti heliocentrični ili kopernikanski sistem, onda kada je čovječanstvo potpuno sišlo na fizički plan i zaboravilo duhovni svijet (ovo je vrijeme od početka XV st., kulminacija je XIX st. i njegov materijalizam).

Naše Sunce i naš Mjesec su, zapravo, dijelovi Zemlje koji su se u određenim evolutivnim fazama kosmosa odvojili od Zemlje, da bi na Zemlju djelovali svojim (polarnim) bićima i snaga kako bi se Zemlja sa čovječanstvom ispravno razvijala...

Zato se jedna knjiga koja će ostati, kao svjedočanstvo jedne faze evolucije čovječanstva, kada sve propadne i stane, zove "Filozofija slobode" (Rudolf Steiner).

A, pretposljednja i posljednja strofa Meditacije Kamena temeljca (koju je Rudolf Steiner dao na Božićnom zasjedanju 1923/24 godine na Goetheanumu u Dornachu, Švicarska) glase:

Na Prekretnici vremena

Stupilo je duhovno Svjetlo svijeta

U zemaljsku struju postojanja.

Noćna tmina

Ustuknula je.

Svjetlost jasnog dana

Zasjala je u ljudskim dušama;

Svjetlost

Što grije

Prosta pastirska srca,

Svjetlost

Što prosvjetljuje

Mudre kraljevske glave.

Božanska svjetlosti,

Hriste Sunce

Zagrij

Naša srca,

Prosvijetli

Naše glave;

Da dobro bude

Što

Iz srca zasnivamo,

Što

Iz glava bi da sprovedemo u volju.

Slobodan Žalica